

התועלת בדיעבד מביטול תורה

1. סכום לסעיפים הקודמים - למוד תורה צריך להיות מותאם לכל אחד לפי שורש נשמתו ומדרגתו עכשו

ב1. (שמונה קבצים – א, תק') - רפיון ידים מן התורה, הוא בכל איש לפי מדרגתו. ואם שכלו מגיע למחשבה עליונה שכלית, ובמקומה הוא מסתפק באמונה הרגשית, ה"ז לגביה רפיון ידים, וצריך הוא לשוב ע"ז ולעלות לאותה הנקודה השכלית הראויה לו.

2. התועלת בדיעבד מביטול תורה

ג. יש שהזמנים שמתבטלים מהתורה הם פועלים להאיר את העינים להכיר את תוכן קדושת התורה ועומק החיים שהיא משפיעה על לומדיה.

3. שני הסברים

א. תוספת הבנה לערכה של תורה ולמודה ותוספת השתוקקות ללמוד

341 זוהר, חלק ג מז, ב. ראה גם מהר"ל, נצח ישראל, פרק א: "כל הדברים נקנה הידיעה בהם מן ההיפך"; רבי יוסף קארו, מגיד מישרים, פרשת אחרי מות, "דאין האור ניכר אלא מתוך החושך".
342 ראה הקדמת הזוהר ד, א.

ב. תוספת הבנה של סוגיות הנלמדות, עיכול והפנמה

אורות הקודש - התבוננות והסתגלות - לפעמים על ידי שטף המדע מרגישים ליאות, הבאה מצד שאין מניחים ריוח של התבוננות בין כל גילוי רוחני, לעכל יפה את ההופעה, בתבונה שכלית מנתחת, ובהתקבלות רצונית, מדותית, ומטשטשים בזה את גבולי האורים. כי הפסקות נתנו גם בתורה. לתן ריוח להתבונן בין פרשה לפרשה, וקו"ח להדיוט הלמד מן ההדיוט. והוא הדין לכל לימוד תבוני, הבא מהתגלות הנשמה בהופעותיה. ההפסקה מכשירה את החיים, את המזג, המדות, החפץ והיחש הסביבתי, להסתגל לאותו הטוב ולאותה האמת הרוממה שבהופעה העליונה. (אורות הקודש עמ' עה', כרך א, שער ראשון - חכמת הקודש, סדר ד' - איחוד מדע הקודש והחול, פסקה נט')

אורות הקודש ג', (עמ' רנח', שער שני - דרך הקודש, סדר שני - טהרת המידות)

שְׁבִיטָה לְשֵׁם עֲבוּדָה.

לד

לפְעָמִים אדם צריך להתישב בדעתו, שלא להיות רדוף
תמיד מחובת המעשה והתלמוד, אלא לתן לעצמו הנחה וריוח,
כדי שהתעלה נשמתו בעצמה, ותתרחב בטיולה הפנימי, בלשד החיים
האצורים בתוך כל המעשה והתלמוד. בתוך כל העבודה והתפלה.
ואחרי שביטה כזאת, שקדושת שבת יש בה, מתאמצת הנשמה
לשוב ברב כח לעבודה רוחנית ומעשית, שכל פרטיה יהיו רעננים,
יונקים ממקור החיים של הדעת המלאה, מוארה באור החיים.